

ASEAN Do's and Don'ts
สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

Do's and Don'ts

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

จัดทำโดย : สำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการพลเรือน (ก.พ.)
47/111 ถนนติวานนท์ ตำบลตลาดขวัญ
อำเภอเมือง นนทบุรี 11000
โทรศัพท์ 0 2547 1000
โทรสาร 0 2547 1108

หัวหน้าโครงการและบรรณาธิการ : รศ.ดร.จิรประภา อัครบวร

หัวหน้าทีมวิจัย : นายวัลลภ ใหญ่ยิ่ง

นักวิจัย : นางสาววรรณพรพรพรรณ ตริยะเกษม

ที่ปรึกษาโครงการ : นายประดาป พิบูลสงคราม
ผู้เชี่ยวชาญด้านระบบราชการใน ASEAN
ผศ.ดร.อรนุช พฤตพิบูลธรรม
ผู้เชี่ยวชาญด้านวัฒนธรรม ASEAN

ผู้ประสานงานและตรวจทานคำผิด : นางสาวเยาวนุช สุมน

เลขมาตรฐานประจำหนังสือ : 978-616-548-137-3

จำนวนพิมพ์ : 5,400 เล่ม

จำนวนหน้า : 120 หน้า

พิมพ์ที่ : กรกนกการพิมพ์

คำนำ

สำนักงาน ก.พ. ในฐานะองค์กรกลางด้านการบริหาร ทรัพยากรบุคคลภาครัฐ และได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบ ตามแผนงานการจัดตั้งประชาคมสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน ในข้อ A.7 คือ การพัฒนาสมรรถภาพของระบบราชการโดย การเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรบุคคลในระบบราชการ

จากการดำเนินการที่ผ่านมาแม้ว่าสำนักงาน ก.พ. ได้ ดำเนินการจัดอบรมหลักสูตรความรู้เกี่ยวกับอาเซียนให้แก่ ข้าราชการทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคหลายครั้ง แต่ก็ยังไม่ครอบคลุมและทั่วถึงบุคลากรภาครัฐซึ่งมีจำนวนมากกว่า 2 ล้านคน สำนักงาน ก.พ. จึงเห็นควรพัฒนาชุดการเรียนรู้ “อาเซียน กูรู” เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนออกไปใน วงกว้าง อันจะส่งผลให้บุคลากรภาครัฐของประเทศสามารถเข้าถึง ข้อมูลและพัฒนาตนเองให้มีความรอบรู้เกี่ยวกับประชาคม อาเซียนได้อย่างสะดวกและมีมาตรฐานเดียวกัน

ทั้งนี้สำนักงาน ก.พ. กับสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ (นิด้า) จึงจัดทำชุดหนังสือเรื่อง “ASEAN Do’s and Don’ts” ในประเทศอาเซียน 10 ประเทศ เพื่อเผยแพร่สิ่งที่ดีควรทำ และไม่ควรทำเมื่อต้องสัมผัส ดติดต่อกับคนในประเทศ เหล่านี้ หวังว่าท่านผู้อ่านคงได้รับความรู้และเพลิดเพลินไป กับหนังสือชุดนี้

สำนักงาน ก.พ.

ข้อคิดจากบรรณาธิการ

เมื่อเริ่มต้นจัดทำหนังสือชุดการเรียนรู้ “อาเซียน guru” เรื่อง “ASEAN Do’s and Don’ts” ในประเทศอาเซียน 10 ประเทศ ได้มีโอกาสพูดคุยกับผู้เชี่ยวชาญ ASEAN อดีตท่านทูตประดาบ พิบูลสงคราม เกี่ยวกับการเรียนของผู้ไปเป็นทูตในแต่ละประเทศต้องเรียนรู้วัฒนธรรมอย่างไร ทำให้ทราบว่าตัวท่านเองมิได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่ประเทศ แต่ท่านถูกสอนให้เป็นคนช่างสังเกต และกล้าที่จะถามเพื่อเรียนรู้วัฒนธรรมของแต่ละประเทศ

หลังจากที่ได้อ่านงาน Do’s and Don’ts ของทุกประเทศแล้วทำให้สามารถสรุปการเรียนรู้สิ่งที่ควรทำและไม่ควรทำของประเทศเหล่านี้ได้จากเรื่องหลักๆ ของศาสนาประจำชาติ ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมากต่อวัฒนธรรมของแต่ละประเทศ หากแต่ในความเป็นจริงแล้วคนในแต่ละประเทศก็ยังมี ความแตกต่างหลากหลายกันอย่างมาก ซึ่งเราไม่ควรเหมารวม หรือมี “สามัญทัศน์” (Stereotype) อันเป็นคตินิยมหรือทัศนคติของสังคมทั่วไปที่มีต่อกลุ่มคนอื่น ชาติอื่น หรือลักษณะของบุคคลบางประเภทจนกลายเป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งหมด หากเราควร “เปิดหู เปิดตา เปิดปาก เปิดใจ” เพื่อจะเรียนรู้ โดยมีหนังสือชุดนี้เป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ความแตกต่างของคนในแต่ละประเทศ หวังว่าหนังสือเล่มนี้คงเป็นประโยชน์แก่ท่านผู้อ่านทุกท่าน และขอขอบคุณเจ้าของรูปภาพและเว็บไซต์ที่เผยแพร่ให้เกิดความเข้าใจในอาเซียนร่วมกัน

รศ.ดร.จิรประภา อัครบวร
บรรณาธิการ

สารบัญ

1. ข้อมูลสำคัญของประเทศโดยย่อ	7
2. วัฒนธรรม	9
2.1 หมวดการทักทาย	10
2.1.1 การเรียกชื่อ	11
2.1.2 การกล่าวทักทาย	14
2.1.3 การกล่าวขอโทษ	18
2.1.4 การกล่าวขอบคุณ	19
2.1.5 การกล่าวลา	20
2.2 หมวดอาหารและมารยาทในการ รับประทานอาหาร	21
2.2.1 อาหารประจำชาติ	22
2.2.2 วิธีการรับประทานอาหาร	26
2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร	28
2.2.4 มารยาทบนโต๊ะอาหาร	36
2.3 หมวดศาสนาและประวัติศาสตร์	40
2.3.1 การสนทนาเรื่องศาสนา	41
2.3.2 การสนทนาเรื่องประวัติศาสตร์	43
2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ ทางประวัติศาสตร์	45

2.4	หมวดมารยาทในการเข้าสังคมและ การเข้าร่วมงานพิธีสำคัญ	49
2.4.1	การติดต่อราชการ	50
2.4.2	การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน	56
2.4.3	การเข้าร่วมงานศพ	59
2.4.4	การใช้นามบัตร	61
2.4.5	มารยาทในการไปเยือนบ้านชาวเวียดนาม	62
2.4.6	มารยาทในการให้ของขวัญ	65
2.5	หมวดการซื้อขายของ	68
2.5.1	การต่อรองราคา	69
2.5.2	วิธีการชำระเงิน	71
2.5.3	สินค้าน่าซื้อ/ห้ามซื้อ	74
2.5.4	ข้อควรระวังในการใช้เงิน	80
2.5.5	การให้ทิป	85
2.5.6	การแลกเงิน	86
2.6	หมวดภาษากาย	88
2.6.1	การปฏิบัติตนต่อผู้อาวุโส	89
2.6.2	การปฏิบัติตนต่อสตรี	90
2.6.3	การปฏิบัติตนในที่สาธารณะ	91
2.6.4	สัญลักษณ์ท่าทาง	92
2.7	หมวดอื่นๆ	97
	บรรณานุกรม	117

1. ข้อมูลสำคัญของประเทศโดยย่อ

แผนที่

ตราแผ่นดิน

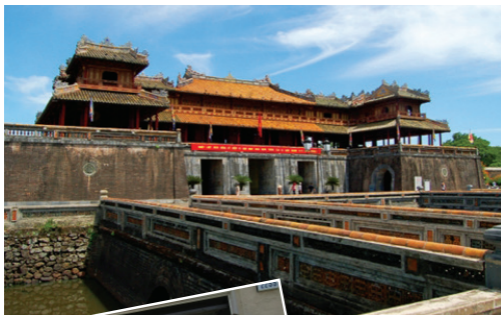
ธงชาติ

สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม

ชื่อทางการ	: สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม
เมืองหลวง	: ฮานอย
ขนาดประเทศ	: 331,689 ตารางกิโลเมตร
ประชากร	: 91.5 ล้านคน
อายุเฉลี่ยประชากร	: ชาย 70 ปี หญิง 75 ปี
เชื้อชาติ	: เวียดนาม 85.7% ไต 1.9% ไท 1.8% มุง 1.5% ขแม 1.5% มั่ง 1.2% นุง 1.1% อื่นๆ 5.3%
ศาสนา	: ไม่มีศาสนาประจำชาติ เพราะ ปกครองโดยระบอบสังคมนิยม มีผู้แสดงตนว่านับถือศาสนาต่างๆ 15.65 ล้านคน โดยศาสนาพุทธ (มหายาน) มีจำนวนผู้นับถือ มากที่สุด 9.3 %
ภาษาในราชการ	: เวียดนาม
ภาษาที่ใช้สื่อสาร	: เวียดนาม อังกฤษ
หน่วยเงินตรา	: ดอง
อัตราแลกเปลี่ยน	: ประมาณ 10,000 ดองต่อ 15 บาท
สินค้าส่งออก	: สิ่งทอและเสื้อผ้า โทรศัพท์มือถือ น้ำมันดิบ รองเท้า เครื่องหนัง คอมพิวเตอร์ ข้าวและอาหารทะเล
รายได้รวมต่อหัวประชากร	: 1,362 ดอลลาร์สหรัฐ/ปี ⁽⁷⁾

2

วัฒนธรรม

2.1

หมวด การท้าทาย

2.1.1 การเรียกชื่อ

Mr. Miss
Ms. Mrs.

ควรเรียกชื่อโดยขึ้นต้นด้วย มิสเตอร์ มิส หรือ มิสซิส (Mr., Ms หรือ Mrs.) ก่อนเรียกชื่อ เพื่อความสุภาพ ^[7]

2.1.1 การเรียกชื่อ

ไม่ควรเรียกเฉพาะ ชื่อ ของชาวเวียดนาม
เท่านั้น เพราะแสดงความไม่สุภาพต่อผู้ถูก
เรียก ^[7]

2.1.1 การเรียกชื่อ

เหียงน วัน เทือง

ควรเรียงชื่อของชาวเวียดนามจาก นามสกุล
ชื่อกลาง และชื่อตัวเอง ^[7]

2.1.2 การกล่าวทักทาย

ผู้ที่มีลำดับอาวุโสน้อยกว่าควรกล่าวทักทายก่อน ทั้งนี้เนื่องจากชาวเวียดนามให้ความสำคัญกับลำดับอาวุโสมาก [7]

2.1.2 การกล่าวทักทาย

ไม่ควรใช้การไหว้เป็นการแสดงการทักทายกัน
เนื่องจากการไหว้ของชาวเวียดนามจะใช้สำหรับ
กิจกรรมทางศาสนา ^[4]

2.1.2 การกล่าวทักทาย

ควรทักทายชาวเวียดนาม ด้วยการจับมือแบบสากลทั่วไป แต่สำหรับชาวเวียดนามบางคน จะใช้การสัมผัสแบบสองมือ โดยวางมือซ้ายไว้บนข้อมือขวา ^[4]

2.1.2 การกล่าวทักทาย

ควรถามเรื่องสุขภาพเพื่อแสดงความใส่ใจต่อ
 คู่สนทนา และหากมีความสัมพันธ์อยู่ในขั้นสนิท
 สนม ควรถามถึงสุขภาพของบิดา/มารดาด้วย ^[7]

2.1.3 การกล่าวขอโทษ

“ซิน โหลย”
(Xin Loi)

ควรกล่าวคำว่า “ขอโทษ” ด้วยการกล่าวคำว่า “ซิน โหลย” (Xin Loi) เมื่อต้องการแสดงความเสียใจ ^[13]

2.1.4 การกล่าวขอบคุณ

“กาม เอิน”
(Cam On)

ควรกล่าวขอบคุณทุกครั้งเมื่อมีผู้ให้ความช่วยเหลือ มอบสิ่งของให้แม้ว่าผู้ที่กระทำการดังกล่าว จะกระทำเพราะเป็นหน้าที่ก็ตาม และในการกล่าวขอบคุณสำหรับชาวเวียดนาม จะกล่าวคำว่า “กาม เอิน” (Cam On)^[13]

2.1.5 การกล่าวลา

ควรกล่าวลาผู้เป็นแขกหรือผู้ถูกเชิญ โดยจะต้องเป็นฝ่ายเริ่มกล่าวลาก่อน หรือแสดงท่าทีที่สื่อถึงการลา เพราะสำหรับชาวเวียดนามผู้เป็นเจ้าภาพหรือผู้เชิญจะไม่ใช่คนกล่าวปิดงานหรือกล่าวลาก่อน เพราะจะเป็นการเสียมารยาท และในการกล่าวลาของชาวเวียดนาม จะกล่าวคำว่า “ตาม เบียด” (Tam Biet) ^[13]

2.2

หมวด

อาหารและมารยาท ในการรับประทานอาหาร

2.2.1 อาหารประจำชาติ

ควรลองรับประทานอาหารหลักของชาวเวียดนามที่นิยมรับประทาน คือ “เปาะเปี๊ยะเวียดนาม” (Vietnamese Spring Rolls) ซึ่งถือเป็นหนึ่งในอาหารพื้นเมืองที่โด่งดังที่สุดของประเทศเวียดนาม ^[1]

2.2.1 อาหารประจำชาติ

ควรลองรับประทานอาหารประจำชาติของชาวเวียดนาม คือ “เฟอ” เป็นก๋วยเตี๋ยวของชาวเวียดนามที่พัฒนามาจากการทำก๋วยเตี๋ยวของจีน เฟอมีลักษณะคล้ายก๋วยเตี๋ยวของไทย แต่ต่างกันที่เส้น น้ำซุป และเครื่องเคียง และบางครั้งก็เรียกเป็น “ก๋วยเตี๋ยวเวียดนาม” ^[1]

2.2.1 อาหารประจำชาติ

ควรลองรับประทานอาหารพิเศษของคนเวียดนาม คือ “สตูค่างคาว” เป็นอาหารขึ้นชื่อของชาวเวียดนาม ถือเป็นอาหารระดับภัตตาคารและหากินได้ยาก เพราะชาวเวียดนามเชื่อว่าเนื้อค่างคาวเป็นราชันของเนื้อทั้งปวง ทั้งยังเชื่อว่าเลือดค่างคาวแบบสดๆ เป็นยาบำรุงสมรรถภาพทางเพศชั้นเยี่ยม ^[1]

2.2.1 อาหารประจำชาติ

ควรลองรับประทานอาหารพิเศษของชาวเวียดนาม คือ “เหล้าดองงู” มีถิ่นกำเนิดและพบได้ทั่วไปในประเทศเวียดนาม ซึ่งมีทั้งแบบที่กรีดเลือดหรือถุ้งน้ำดีของงู แล้วนำเลือดหรือน้ำดีไปผสมกับเหล้าขาว และอีกแบบคือ การนำงูพิษไปดองในโหลเหล้า แล้วปล่อยให้งูเป็นเวลาอย่างน้อย 3 เดือน เพื่อให้พิษหมดไป แล้วค่อยนำมาดื่ม ซึ่งชาวเวียดนามเชื่อว่าการดื่มเหล้าดองงูจะช่วยเพิ่มสมรรถภาพทางเพศของผู้ชาย ^[1]

2.2.2 วิธีการรับประทานอาหาร

ควรเรียนรู้การร่วมรับประทานอาหารกับชาวเวียดนาม ซึ่งมักจะใช้ตะเกียบในการรับประทานอาหาร พร้อมถือชามข้าวไว้ในมืออีกข้างหนึ่ง การรับประทานโดยวางชามข้าวไว้บนโต๊ะแสดงถึงความเกียจคร้าน ^[7]

2.2.2 วิธีการรับประทานอาหาร

ไม่ควรใช้ส้อมจิ้มอาหาร ชาวเวียดนามใช้
ตะเกียบในการรับประทานอาหาร ดังนั้นเพื่อ
ความสุภาพควรใช้ตะเกียบคีบอาหาร ^[7]

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

ควรหลีกเลี่ยงการรับประทานสมุนไพรและผักที่ยังไม่สุก เนื่องจากร้านอาหารส่วนใหญ่มักจะไม่ได้ล้างผัก ก่อนที่จะนำมาเสิร์ฟ นอกจากนี้ร้านอาหารที่ได้รับมาตรฐาน เรื่องนี้ควรระมัดระวังอย่างมาก โดยเฉพาะกับผู้ที่มีความเสี่ยงเกี่ยวกับระบบทางเดินอาหาร [5]

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

ห้ามรับประทานผลไม้ทั้งเปลือก หรือการ
กัดเปลือก ในการรับประทานผลไม้ควรเลือกรับ
ประทานผลไม้ที่ลอกเปลือกแล้วเท่านั้น ^[5]

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

ไม่ควรดื่มน้ำประปาโดยตรง เพราะประเทศ
เวียดนามยังขาดคุณภาพเรื่องความสะอาด
ของน้ำ [5]

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

หากท่านแพ้ผงชูรส ควรระวังผงสีขาวในขวดหรือจานเล็กๆ ที่พบบนโต๊ะอาหารเวียดนาม มักจะเป็นผงชูรสมากกว่าที่จะเป็นน้ำตาลหรือเกลือ เนื่องจากชาวเวียดนามนิยมการบริโภคผงชูรส ^[7]

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

ไม่ควรรับประทานเนื้อสุ้นซ์ แม้ว่าการรับประทานสุ้นซ์มีสาเหตุมาจากช่วงสงครามอเมริกา-เวียดนาม ฝ่ายอเมริกาทิ้งระเบิดมายังประเทศเวียดนามจำนวนมาก ทำให้พื้นที่ในประเทศเสียหาย ขาดความอุดมสมบูรณ์ อาหารกลายเป็นของหายากที่สุดในยุคนั้น ทำให้ชาวเวียดนามต้องหันมารับประทานเนื้อสุ้นซ์เพื่อประทังชีวิต ดังนั้นในปัจจุบันการรับประทานเนื้อสุ้นซ์จึงไม่ควรกระทำเป็นอย่างยิ่ง เพราะถือเป็นการทารุณกรรมสัตว์ที่ชาวโลกต่างคัดค้าน ^[13]

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

ควรตรวจสอบราคาอาหารในเมนูบางประเภท
ที่ไม่ได้แสดงราคาไว้ ผู้สั่งจะต้องต่อรองราคาก่อน
สั่ง ไม่เช่นนั้นเวลาชำระเงินอาจจะถูกคิดราคา
ที่แพงกว่าความเป็นจริง ^[11]

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

เมื่อถูกเชิญไปรับประทานอาหาร ไม่ควรพยายามจะชำระค่าอาหาร เนื่องจากตามมารยาทของชาวเวียดนาม ผู้เชิญจะต้องเป็นฝ่ายรับผิดชอบชำระค่าอาหารในมือนั้นทั้งหมด ^[7]

2.2.3 ข้อควรระวังในการ รับประทานอาหาร

ในประเทศเวียดนามเมื่อสั่งอาหารเสร็จแล้ว ควรตรวจบิลเงินสดก่อนการชำระเงิน ทุกครั้ง เพราะเมนูอาหารส่วนใหญ่ในประเทศเวียดนาม มักไม่มีราคาติดไว้ ดังนั้นควรตรวจสอบว่าราคาอาหารถูกต้องตามที่ตกลงกันไว้ตั้งแต่แรกก่อนชำระเงิน ^[7]

2.2.4 มารยาทบนโต๊ะอาหาร

ไม่ควรมองอาหาร หรือแสดงความต้องการ
อยากรับประทานอาหารของผู้อื่น เพราะเป็น
มารยาทที่ไม่เหมาะสมอย่างยิ่งในการรับประทาน
อาหารร่วมกับชาวเวียดนาม ^[7]

2.2.4 มารยาทบนโต๊ะอาหาร

ห้ามปอกกล้วยแล้วรับประทานทันที เพราะการรับประทานกล้วยที่ปอกเปลือกแล้วรับประทานทันที ถือว่าเป็นกิจรยาที่ไม่สุภาพ และไม่มีมารยาท (โดยเฉพาะต่อหน้าสตรี) ที่ถูกต้องคือควรหักครึ่ง ผลกล้วยก่อนรับประทาน

2.2.4 มารยาทบนโต๊ะอาหาร

ควรใช้ช้อนกลางตักอาหารมาใส่ในจานส่วนตัวก่อนรับประทาน เนื่องจากอาหารเวียดนามส่วนใหญ่ จะเสิร์ฟในลักษณะเป็นจานใหญ่ ส่วนอาหารที่เป็นส่วนตัวจะไม่แบ่งให้ผู้อื่นรับประทาน

2.2.4 มารยาทบนโต๊ะอาหาร

Do

เจ้าภาพควรรอให้แขกเป็นคนที่เริ่มตักอาหาร
รับประทานก่อนเสมอ เพื่อเป็นการให้เกียรติแขก
ที่เชิญ

2.3

หมวดศาสนา และ ประวัติศาสตร์

2.3.1 การสนทนาเรื่องศาสนา

ชาวเวียดนามชอบให้สนทนาหรือสอบถามเกี่ยวกับศาสนา รวมทั้งปรัชญา เพราะการสนทนาในหัวข้อดังกล่าวเป็นการแสดงถึงความมีอารยธรรม อีกทั้งชาวเวียดนามชอบพาเพื่อนต่างชาติไปเยี่ยมชมวัดเวียดนามอีกด้วย

2.3.1 การสนทนาเรื่องศาสนา

ไม่ควรวิจารณ์หรือตัดสินความเชื่อด้านศาสนา
ของชาวเวียดนาม แต่ทว่าสามารถสนทนาแลกเปลี่ยน
ซึ่งกันและกันได้

2.3.2 การสนทนาเรื่องประวัติศาสตร์

ไม่ควรสนทนาประเด็นทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับสงคราม โดยเฉพาะสงครามเวียดนาม-อเมริกา เพราะการสนทนาด้านสงครามเป็นประเด็นอ่อนไหวมาก เสี่ยงต่อความไม่พอใจในวงสนทนา

2.3.2 การสนทนาเรื่องประวัติศาสตร์

Do

ควรอธิบายเหตุผลในความจำเป็นดังกล่าวให้ชัดเจน ก่อนที่จะเริ่มสอบถาม เพื่อป้องกันการขัดแย้งทางความคิดระหว่างการสนทนา และหากมีความต้องการข้อมูลทางการเมืองกับทางราชการเวียดนาม จะต้องทำหนังสือชี้แจงเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนการสอบถามเช่นกัน

2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ทางประวัติศาสตร์

ไม่ควรสวมหมวกเข้าสถานที่สำคัญ เช่น วัดพิพิธภัณฑน์ มหาวิทยาลัย เป็นต้น เพราะถือเป็นการลบหลู่ต่อสถานที่นั้นๆ ^[5]

2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ ทางประวัติศาสตร์

ห้ามถ่ายภาพภายในอาคาร เพื่อเป็นการให้เกียรติสถานที่ การถ่ายภาพสามารถถ่ายได้ในบริเวณรอบนอกอาคาร ^[5]

2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ทางประวัติศาสตร์

ควรถอดรองเท้าก่อนเข้าสถานที่สำคัญต่างๆ เสมอ เช่น วัด พิพิธภัณฑน์ เพื่อเป็นการแสดงความให้เกียรติต่อสถานที่นั้นๆ ^[8]

2.3.3 มารยาทในการเยือนสถานที่ทางประวัติศาสตร์

ไม่ควรแต่งตัวไม่เหมาะสมเข้าสถานที่ทางศาสนา เช่น กางเกงขาสั้น กระโปรงสั้น เสื้อสายเดี่ยว เป็นต้น ^[11]

2.4

หมวด

มารยาทในการ เข้าสังคมและการเข้าร่วม งานพิธีสำคัญ

2.4.1 การติดต่อราชการ

ควรแต่งกายให้สุภาพเรียบร้อยในการติดต่อ
สถานที่ราชการ โดยชุดที่เหมาะสมคือการใส่สูท

2.4.1 การติดต่อราชการ

หน่วยงานราชการของสาธารณรัฐสังคมนิยม
เวียดนาม โดยปกติเปิดทำการตั้งแต่วันจันทร์ถึงวัน
ศุกร์ เวลา 08.00 น. - 16.30 น.

2.4.1 การติดต่อราชการ

ควรเข้าใจระบบในการติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หากมีหลายคนในการเจรจา ผู้ติดต่อจะต้องเจรจากับเจ้าหน้าที่ที่มีความอาวุโสมากที่สุด ถึงแม้ว่าเจ้าหน้าที่ที่มีความอาวุโสน้อยกว่าจะมีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษดีกว่า^[9]

2.4.1 การติดต่อราชการ

ควรเข้าใจว่าชาวเวียดนามคุ้นเคยกับความสัมพันธ์แบบถ้อยที่ถ้อยอาศัย ดังนั้นแม้ชาวเวียดนามจะไม่เห็นด้วยกับสิ่งที่คู่เจรจาเสนอแต่ก็จะไม่ปฏิเสธหรือแสดงความเห็นแย้ง เนื่องจากเห็นว่าอาจทำให้อีกฝ่ายรู้สึกเสียหน้า จึงใช้วิธีนิ่งเงียบแทน หรือในบางกรณี การตอบรับ (Yes) หรือพูดว่า “ไม่มีปัญหา” ก็อาจเป็นเพียงการตอบเพื่อถนอมน้ำใจ ^[9]

2.4.1 การติดต่อราชการ

Don't be surprised!!!

ไม่ควรไปติดต่อราชการเวลาพัก เนื่องจากเจ้าหน้าที่ชาวเวียดนามจะใช้เวลาพักในการหลับกลางวัน และชาวเวียดนามถือว่าการปลุกการหลับกลางวันถือเป็นมารยาทที่ไม่สุภาพอย่างยิ่ง ^[7]

2.4.1 การติดต่อกับราชการ

ในขณะที่ติดต่อกับราชการไม่ควรวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลเวียดนาม ในขณะที่ติดต่อกับราชการ เพราะจะสร้างความไม่พอใจให้แก่ข้าราชการ ซึ่งอาจจะทำให้ไม่ได้รับความสะดวก

2.4.2 การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน

ไม่ควรไปถึงงานก่อนเวลาที่ได้รับเชิญ เพราะอาจทำให้เจ้าภาพจะมีความรู้สึกกดดันในการเตรียมตัว ซึ่งถือเป็นมารยาทที่สำคัญมากอย่างหนึ่งของชาวเวียดนาม

2.4.2 การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน

เมื่อได้รับเชิญไปร่วมงานแต่งงาน ผู้ถูกเชิญจะต้องพิจารณาว่า ตนมีความสนิทสนมกับคู่บ่าว-สาวมากเพียงใด ถ้าผู้ถูกเชิญมีความสนิทสนมมาก จะต้องหาซื้อของขวัญให้แก่คู่บ่าว-สาว เพราะจะเป็นการแสดงความรัก และให้เกียรติแก่คู่บ่าว-สาว แต่หากสนิทสนมไม่มากกับคู่บ่าว-สาว ก็ควรให้เงินสด ^[12]

2.4.2 การเข้าร่วมพิธีแต่งงาน

การแต่งงานในประเทศเวียดนาม ไม่จำเป็นต้องมีสินสอด ตามธรรมเนียมของชาวเวียดนาม เจ้าบ่าวจะมอบแหวน และเหล้าขาวให้เป็นของหมั้นเท่านั้น นอกเหนือจากสิ่งที่กล่าวมา ก็จะเป็นสิทธิทางฝ่ายเจ้าบ่าวที่เป็นฝ่ายตัดสินใจให้เพิ่มเติมเอง เช่น เงินสินสอด หรือทรัพย์สินอื่นๆ ^[7]

2.4.3 การเข้าร่วมงานศพ

วิธีที่ดีที่สุดในการแสดงความเสียใจต่อญาติ
 ของผู้เสียชีวิตของชาวเวียดนาม ควรกุมมือของ
 ญาติผู้เสียชีวิต โดยไม่ต้องกล่าวคำแสดงความเสีย
 ใจใดๆ ^[7]

2.4.3 การเข้าร่วมงานศพ

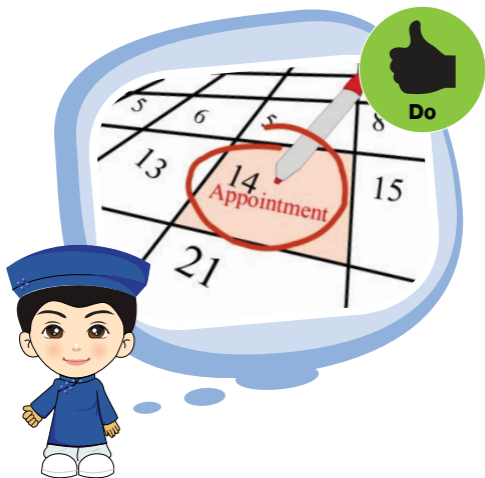
ไม่ควรไปงานศพมือเปล่า ควรซื้อพวงหรีด หรือใส่ซองช่วยเหลืองานศพทุกครั้งที่ได้ร่วมงานศพ การช่วยเหลืองานศพเป็นมารยาทของชาวเวียดนามที่ถือปฏิบัติ ^[7]

2.4.4 การใช้นามบัตร

ควรใช้ทั้งสองมือในการยื่นและรับนามบัตร เพื่อแสดงความสุภาพ และควรดูนามบัตรของผู้ที่แนะนำก่อนเก็บเข้ากระเป๋าเพื่อเป็นการให้เกียรติ ^[9]

2.4.5 มารยาทในการไปเยือนบ้าน ชาวเวียดนาม

ควรนัดหมายล่วงหน้าก่อนไปเยือนบ้านชาวเวียดนาม เนื่องจากชาวเวียดนาม ถือว่าการไปเยือนบ้านผู้อื่นเป็นเรื่องที่จะต้องให้เจ้าของบ้านเตรียมตัว พร้อมกับเตรียมอาหารไว้รับรอง ^[10]

2.4.5 มารยาทในการไปเยือนบ้าน ชาวเวียดนาม

เมื่อไปเยือนบ้านชาวเวียดนาม ควรกล่าวคำ
ทักทายผู้ที่มีความอาวุโสมากที่สุดก่อน รวมทั้งใน
การกล่าวลา ก็จะต้องกล่าวลาผู้ที่มีความอาวุโสมาก
ที่สุดก่อนด้วย ^[10]

2.4.5 มารยาทในการไปเยือนบ้าน ชาวเวียดนาม

ควรมีของฝากเล็กๆ น้อยๆ ไปฝาก เพื่อ
เป็นการแสดงถึงน้ำใจที่มีต่อเจ้าของบ้าน ^[10]

2.4.6 มารยาทในการให้ของขวัญ

ควรให้ของขวัญแก่คู่เจรจาธุรกิจ หรือหน่วยงานรัฐบาลที่ติดต่อ แต่ไม่ควรเป็นของที่มีราคาแพงเกินไป ^[10]

2.4.6 มารยาทในการให้ของขวัญ

ควรห่อของขวัญด้วยกระดาษที่มีสีสัน เพราะโดยปกติชาวเวียดนามชอบทุกสิ่งทุกอย่างที่มีสีสันสดใส เพราะสื่อความหมายถึงความสุข ^[7]

2.4.6 มารยาทในการให้ของขวัญ

ห้ามมอบผ้าเช็ดหน้าเป็นของขวัญให้แก่ชาวเวียดนาม เพราะถือว่าเป็นพฤติกรรมที่สื่อถึงความโศกเศร้าของชาวเวียดนาม^[13]

2.5

หมวด การซื้อของ

2.5.1 การต่อรองราคา

ควรต่อรองราคาสินค้า เพราะโดยปกติชาวเวียดนามจะตั้งราคาบอกผ่านค่อนข้างสูง โดยเฉพาะกับชาวต่างชาติ

2.5.1 การต่อรองราคา

ไม่สามารถต่อรองราคากับผู้ขายสินค้าได้
หากสินค้าขายในห้างสรรพสินค้า

2.5.2 วิธีการชำระเงิน

ควรชำระเงินด้วยการจ่ายเป็นเงินดอลลาร์
สหรัฐฯ (USD) และเงินดอง (VND) ของ
เวียดนาม^[9]

2.5.2 วิธีการชำระเงิน

ควรชำระด้วยเงินสด (VND) ตามสถานที่ราชการของเวียดนาม หากแต่สถานที่ๆ เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวสามารถชำระด้วยเงินดอลลาร์สหรัฐฯ (USD) หรือเงินสด (VND) ก็ได้ ^[7]

2.5.2 วิธีการชำระเงิน

ควรชำระค่าสินค้าทั่วไปด้วยเงินสดเพราะ
 จะได้จ่ายในราคาที่แท้จริง เพราะหากชำระ
 ด้วยบัตรเครดิตจะต้องรับสภาพความเสี่ยง
 ในอัตราเงินแลกเปลี่ยนระหว่างเงินดอลลาร์สหรัฐฯ
 (USD) และเงินดอง (VND) ^[7]

2.5.3 สินค้าห้าซื้อ/ห้าห้ามซื้อ

ควรซื้อผ้าปักด้วยมือซึ่งเป็นงานฝีมือของชาวเวียดนาม เป็นหนึ่งในสินค้าที่ควรซื้อเก็บไว้ โดยเฉพาะฝีมือการปักผ้าด้วยมือของชาวเวียดนาม ซึ่งมีทั้งปักลงกระดาษ ปักเป็นภาพเพื่อตั้งโชว์ ปักใส่เสื้อผ้า เป็นต้น

2.5.3 สินค้าห้าซื้อ/ห้าห้ามซื้อ

ควรซื้องานฝีมือที่ทำจากไม้ เพื่อเป็นของฝาก ซึ่งเป็นสินค้าสำคัญของเวียดนาม เนื่องจากมีความ ประณีต งดงาม และราคาไม่สูง ^[7]

2.5.3 สินค้าห้าซื้อ/ห้าห้ามซื้อ

ไม่ควรสนับสนุนสินค้าที่ทำจากอวัยวะใดๆ ของสัตว์ป่า เพราะถือเป็นสินค้าผิดกฎหมาย ทั้งยังขัดต่อศีลธรรมอีกด้วย ^[7]

2.5.3 สินค้าซื้อขาย/ห้ามซื้อ

ไม่ควรสนับสนุนสินค้าที่เป็นวัตถุโบราณหรือของเก่าต่างๆ เพราะถือเป็นอีกสินค้าที่ผิดกฎหมาย ^[7]

2.5.3 สิ้นค้าหน้าซื้อ/ห้ามซื้อ

ควรซื้อสินค้าที่ติดป้ายราคาชัดเจน เพื่อป้องกันการโกงราคา ถึงแม้ว่าจะซื้อของชิ้นเดียวกัน ประเภทเดียวกัน และในร้านเดียวกันก็ตาม คนขายจะระบุราคาไม่เท่ากัน ^[11]

2.5.3 สินค้าห้ามนำซื้อ/ห้ามซื้อ

ไม่ควร ซื้อสินค้าที่มีลิขสิทธิ์ตามตลาด
นัด เพราะจะได้ของปลอม และหากมีการตรวจ
พบที่ศุลกากรก่อนเดินทางออกนอกประเทศ
เวียดนาม ผู้ซื้อจะต้องจ่ายค่าปรับตามกฎหมาย
ของเวียดนาม ^[7]

2.5.4 ข้อควรระวังในการใช้เงิน

ดอง (VND) คือหน่วยเงินของเวียดนามที่ใช้ในประเทศเวียดนาม โดยมีแบ่งออกเป็น 2 ประเภท ดังนี้

ธนบัตรมีมูลค่า ดังนี้ 1,000 ดอง 2,000 ดอง 5,000 ดอง 10,000 ดอง 20,000 ดอง 50,000 ดอง 100,000 ดอง 200,000 ดอง และ 500,000 ดอง

เหรียญมีมูลค่า ดังนี้ 200 ดอง 500 ดอง 1,000 ดอง 2,000 ดอง และ 5,000 ดอง

ตัวอย่างเหรียญกษาปณ์ หน้า-หลัง

200 ดอลลาร์

500 ดอลลาร์

1,000 ดอลลาร์

2,000 ดอลลาร์

5,000 ดอลลาร์

ตัวอย่างธนบัตร หน้า-หลัง

1,000 ดอลลาร์

2,000 ดอลลาร์

5,000 ดอลลาร์

10,000 ดอลลาร์

ตัวอย่างธนบัตร หน้า-หลัง

20,000 ดอลลาร์

50,000 ดอลลาร์

100,000 ดอลลาร์

200,000 ดอลลาร์

500,000 ดอลลาร์

2.5.4 ข้อควรระวังในการใช้เงิน

หากนำเงินตราต่างประเทศติดตัวเข้ามา
มากกว่า 7,000 ดอลลาร์สหรัฐ ต้องแจ้งให้ศุลกากร
เวียดนามทราบ การนำเงินตราออกประเทศ
มากกว่า 7,000 ดอลลาร์สหรัฐ ต้องได้รับอนุญาต
จากธนาคารแห่งชาติหรือธนาคารกลางในท้องถิ่น
ก่อน มิเช่นนั้นจะถูกลดเงิน ^[6]

2.5.5 การให้ทิป

การให้ทิปในปัจจุบัน ถือเป็นมารยาทของสากล เช่นเดียวกับในประเทศเวียดนาม จะต้องให้ทิปแก่พนักงานที่ทำงานด้านบริการ เช่น พนักงานยกกระเป๋า พนักงานเสิร์ฟ ไกด์ เป็นต้น ^[11]

2.5.6 การแลกเงิน

การแลกเงินสามารถแลกในร้านจิวเวลรี่ หรือร้านทองได้ ซึ่งจะได้อัตราแลกเปลี่ยนที่ดีกว่าการแลกในธนาคาร ทั้งนี้การแลกเงินตามสถานที่กล่าวมาข้างต้น จะมีทั้งแบบถูกและผิดกฎหมาย ^[7]

2.5.6 การแลกเงิน

หากต้องการแลกเงินนอกธนาคาร ควรระมัดระวังเรื่องธนบัตรปลอม และควรศึกษาลักษณะของธนบัตรปลอมเปรียบเทียบกับธนบัตรจริงของเงินทั้งสองสกุล ^[7]

2.6

หมวด ภาษากาย

2.6.1 การปฏิบัติตนต่อผู้อาวุโส

ในสังคมเวียดนาม จะให้ความสำคัญกับผู้
 อาวุโสมาก ไม่ว่าจะเป็นการกระทำใดๆ ก็ตาม
 ต้องคำนึงถึงผู้อาวุโสก่อน เช่น การทักทาย ก็ควร
 จะเริ่มทักทายผู้ที่มีความอาวุโสก่อน ^[7]

2.6.2 การปฏิบัติตนต่อสตรี

การกระทำใดๆ ในประเทศเวียดนาม จะต้องคำนึงถึงสถานภาพสตรีก่อนเสมอ หรือที่เราชอบพูดติดปากกันว่า “Lady First” (เลดี้เฟิร์สท์) ^[5]

2.6.3 การปฏิบัติตนในที่สาธารณะ

ไม่ควรกอด จูบ หรือแสดงลักษณะท่าทาง
ความรักในที่สาธารณะ เนื่องจากสังคมนิยมเวียดนาม
ยังเป็นสังคมที่ยึดถือธรรมเนียมแบบโบราณ

2.6.4 สัญลักษณ์ท่าทาง

ไม่ควรแตะศีรษะผู้อื่นแม้แต่เด็กก็ตาม เนื่องจากศีรษะเป็นอวัยวะที่ชาวเวียดนาม ถือว่าเป็นจุดศูนย์รวมของจิตวิญญาณของแต่ละคน การแตะศีรษะผู้อื่นถือว่าการดูถูกไม่เคารพกัน

2.6.4 สัญลักษณ์ท่าทาง

ถ้าต้องการให้ชาวเวียดนามทำบางสิ่งบางอย่างให้ ควรใช้น้ำเสียงแบบการขอร้องในทุกกรณี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล็กหรือใหญ่ เพราะการใช้น้ำเสียงลักษณะขอร้อง จะเป็นการแสดงถึงความสุภาพอ่อนน้อม ^[9]

2.6.4 สัญลักษณ์ท่าทาง

สังคมเวียดนามเป็นสังคมที่ยังคงความอนุรักษ์นิยม การตะแनीต่อตัวเพศตรงข้าม จึงเป็นมารยาทที่ไม่ควรกระทำอย่างยิ่ง

2.6.4 สัญลักษณ์ท่าทาง

ไม่ควรชี้นิ้วใส่ผู้อื่น หรือสิ่งของต่างๆ ถ้าจำเป็น
ที่จะต้องชี้ ให้ใช้การผายมือแทน ^[7]

2.6.4 สัญลักษณ์ท่าทาง

ควรรับและส่งของด้วยสองมือ เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสุภาพ ^[5]

2.7 หมวดอื่นๆ

2.7.1 ข้อควรปฏิบัติหากมีความจำเป็น ต้องสอบถามเรื่องการเมือง

ควรใช้ล่ามชาวเวียดนามที่สามารถพูดภาษาไทย เพราะล่ามจะรู้ว่าคำถามใดควรหรือไม่ควรถาม ^[9]

2.7.2 วันหยุดราชการ

วันหยุดราชการ

ในสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มีดังนี้

1 มกราคม	วันขึ้นปีใหม่
3 กุมภาพันธ์	วันสถาปนา
พรรคคอมมิวนิสต์เวียดนาม
8 มีนาคม	วันสตรีแห่งชาติ
26 มีนาคม	วันเยาวชนแห่งชาติ
30 เมษายน	วันปลดแอกกรุงไซ่ง่อน
1 พฤษภาคม	วันแรงงานแห่งชาติ
7 พฤษภาคม	วันได้รับชัยชนะเหนือฝรั่งเศส
19 พฤษภาคม	วันเกิดโฮจิมินห์
1 มิถุนายน	วันเด็ก
27 กรกฎาคม	วันรำลึกถึงผู้เสียสละ
ชีวิตในสงคราม
19 สิงหาคม	วันแห่งการปฏิวัติ
2 กันยายน	วันชาติ
20 พฤศจิกายน	วันครู
22 ธันวาคม	วันกองทัพเวียดนาม

2.7.3 ข้อควรรู้ทั่วไป

การติดต่อธนาคาร ธนาคารเปิดทำการวัน
จันทร์ถึงวันศุกร์ เวลา 08.00 - 11.30 น. และ
จาก 13.00 - 16.00 น. รวมทั้งเปิดวันเสาร์เวลา
08.00 - 11:30 น.

2.7.3 ข้อควรรู้ทั่วไป

ควรทราบหมายเลขโทรศัพท์ในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉิน
เบอร์ทั่วไป

แจ้งเหตุด่วนเหตุร้าย : รหัสพื้นที่+113

แจ้งไฟไหม้ : รหัสพื้นที่+114

ศูนย์ข้อมูลระหว่างประเทศ : รหัสพื้นที่+110

บริการสอบถามเลขหมาย : รหัสพื้นที่+1080
แท็กซี่

Mai Linh taxi (Hanoi) : (84-4) 38 222 555

Mai Linh Taxi (HCMC): (848) 38 222 333

Noi Bai Taxi (Hanoi) : (84-4) 38 868 888

VinaSun Taxi (HCMC): (848) 38 272 727

2.7.4 การแสดงประจำชาติ

การแสดงระบำตุ๊กตาหุ่นกระบอกน้ำเป็นศิลปกรรมประจำชาติ และเอกลักษณ์ของประเทศเวียดนาม ซึ่งมีที่เดียวในโลกเท่านั้น และส่วนใหญ่มักจะแสดงเป็นเรื่องราวในชีวิตประจำวันของชาวเวียดนามที่สะท้อนประวัติศาสตร์ชาวเวียดนาม ควรได้ไปเข้าชมเมื่อมีโอกาสไปประเทศเวียดนาม ^[7]

2.7.4 การแสดงประจำชาติ

ระบำหมวก เป็นระบำพื้นบ้าน ที่แสดงถึงเอกลักษณ์ทางประวัติศาสตร์ของชาติเวียดนาม เนื่องจากระบำชุดนี้ เริ่มแสดงครั้งแรกตั้งแต่สมัยราชวงศ์เลอ โดยในปัจจุบันจะมีการแสดงในเทศกาลสำคัญต่างๆ ของเวียดนาม โดยผู้เต้นจะเป็นเพศหญิงทั้งหมด พร้อมกับแต่งกายด้วยชุดประจำชาติ ดังนั้นการระบำหมวก จึงถือเป็นอีกหนึ่งการแสดงที่ควรชมเมื่อมีโอกาสไปเวียดนาม ^[7]

2.7.5 ข้อควรรู้ในการเจรจาต่างๆ

ไม่ควรรับคำชม เพราะสำหรับชาวเวียดนาม หากผู้ใดรับคำชมของผู้อื่น คนผู้นั้นก็จะถูกมองว่าเป็นคนไม่มีมารยาท ไม่รู้จักกาลเทศะในสายตาของชาวเวียดนาม ^[7]

2.7.5 ข้อควรรู้ในการเจรจาต่างๆ

อย่าติดสินบนพนักงานของรัฐ เพราะผิดกฎหมาย แม้ว่าชาวเวียดนามบางคนมองการคอร์รัปชันและการเรียกร้องสินบนจากหน่วยงานภาครัฐว่าเป็นเพียงส่วนหนึ่งในหนทางของการเจรจา^[9]

2.7.5 ข้อควรรู้ในการเจรจาต่างๆ

ไม่ควรนัดพบที่โรงแรม เพราะถือเป็นการไม่สุภาพ ยกเว้นในการเชิญไปที่โรงแรม โดยมีจุดประสงค์เพื่อการรับประทานอาหารไปพร้อมกับเจรจา โดยทั่วไปชาวเวียดนามนิยมนัดเจอที่สำนักงานมากที่สุด ^[9]

2.7.5 ข้อควรรู้ในการเจรจาต่างๆ

ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลถือเป็นหนึ่งองค์ประกอบสำคัญในการตัดสินใจทำธุรกิจของชาวเวียดนาม ผู้ประกอบการที่สนใจค้าขายกับชาวเวียดนาม จึงจำเป็นต้องใช้เวลาระยะหนึ่งเพื่อสร้างความสัมพันธ์หรือสร้างความไว้วางใจก่อนที่จะเจรจาการค้าหรือตกลงร่วมทำธุรกิจกัน ^[9]

2.7.5 ข้อควรรู้ในการเจรจาต่างๆ

การประชุมเพื่อเจรจา ควรเริ่มจากกล่าวคำ
ขอบคุณที่ให้โอกาสเข้าพบก่อน และการเจรจา
ควรพูดให้ตรงประเด็น ไม่ต้องอ้อมค้อม ^[9]

2.7.6 การเดินทางในเวียดนาม

ไม่ควรขึ้นสามล้อในเวลากลางคืน เพราะจะเป็นการไม่ปลอดภัย ควรใช้บริการแท็กซี่จะปลอดภัยมากกว่า

2.7.6 การเดินทางในเวียดนาม

การขึ้นแท็กซี่ที่เวียดนาม ควรจะต้องระวัง
ถูกโกงมิเตอร์ การขึ้นแท็กซี่ควรใช้บริการของ
บริษัท MaiLinh (อ่านว่า ม่ายหลิง) ซึ่งมีมาตรฐาน
ดีที่สุด โอกาสโดนโกงมิเตอร์น้อยที่สุด

2.7.6 การเดินทางในเวียดนาม

ไม่ควรเรียกแท็กซี่คันใหญ่ หากมีผู้โดยสารไม่เกิน 4 คน เนื่องจากแท็กซี่คันใหญ่ จะมีราคาแพงกว่าแท็กซี่คันเล็ก

2.7.7 การข้ามถนนในเวียดนาม

ในการเดินข้ามถนนให้เดินเป็นจังหวะ ห้ามวิ่ง ห้ามหยุด หรือทำท่าที่ไม่แน่ใจโดยเด็ดขาด เพื่อความปลอดภัยในการข้ามถนนในประเทศเวียดนาม ที่มีปริมาณรถจักรยานยนต์หนาแน่น

2.7.8 สิ่งที่คุณควรพกติดตัว

นำสำเนาหน้าหนังสือเดินทางติดตัวไปด้วย เนื่องจากในประเทศเวียดนาม เวลาเช็คอินเข้าพักในโรงแรม โดยปกติโรงแรมจะขอยึดหนังสือเดินทางไว้ แต่ถ้ามีสำเนา ก็สามารถใช้แทนได้ นอกจากนี้การเข้าเยี่ยมชมสถานที่สำคัญต่างๆ ในเวียดนาม บางทีก็จะต้องใช้สำเนาหน้าหนังสือเดินทางประกอบการเข้าเยี่ยมชมด้วย

2.7.8 สิ่งที่เราควรพกติดตัว

เสื้อกันฝน เนื่องจากประเทศเวียดนามฝนตกบ่อย ดังนั้นควรพกเสื้อกันฝนติดตัวตลอดเวลา

2.7.8 สิ่งที่เราควรพกติดตัว

ชาวเวียดนามร้อยละ 95 นิยมใช้รถจักรยานยนต์ในการเดินทาง ทำให้ในประเทศเวียดนามถูกจัดเป็นประเทศที่มีฝุ่นควันในอากาศสูง จึงควรพกผ้าปิดจมูกติดตัวเสมอ ทั้งนี้ยังสามารถป้องกันควันจากบุหรี่ได้อีกด้วย เพราะชาวเวียดนามส่วนใหญ่นิยมการสูบบุหรี่เช่นกัน ^[11]

2.7.9 การถ่ายรูปคนเวียดนาม

หากเห็นพฤติกรรมแปลกๆ ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนของชาวเวียดนาม ห้ามถ่ายรูปเก็บไว้ เนื่องจากชาวเวียดนามถือเรื่องสิทธิส่วนบุคคลมาก ถ้าเปลอถ่ายภาพไปโดยเจ้าตัวไม่ได้อนุญาต จะมีความเป็นไปได้ว่าผู้ถูกถ่ายจะเดินมาหาท่าน พร้อมเรียกเก็บเงินในฐานะที่เขาเป็นนาย/นางแบบให้ท่านถ่ายรูป

บรรณานุกรม

- [1] กองบรรณาธิการนานมีบุ๊กส์. 2556.
พิสดารตำนานอาหารอาเซียน.
กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊กส์พับลิเคชั่นส์.
- [2] ฝ่ายวิชาการหนังสือเด็กและเยาวชน. 2556.
Welcome to ASEAN เรียนรู้เพื่อนบ้านอาเซียน.
กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- [3] ณรงค์ โทธิพฤษยานันท์. 2556.
อาเซียนศึกษา ASEAN Studies.
กรุงเทพฯ: แมคกรอฮิล.
- [4] สุกัญญา มกราวุธ. 2556. 100 เรื่องน่ารู้ ในเวียดนาม.
กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
- [5] อัมพร จิรัฐติกร. 2556. กะเทาะแก่นอาเซียน.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ซีเอ็ด.
- [6] ไอเอ็มดี (IMD). 2556.
IMD WORLD COMPETITIVENESS YEARBOOK
2013 25th EDITION. Switzerland.

- [7] Claude Potvin, Nicholas Stedman. 2008. DO & Don't Vietnam. Bangkok: Book Promotion and Service Co.,Ltd.
- [8] Department of Trade Negotiation (กรมเจรจาการค้าระหว่างประเทศ). 2554. สิ่งที่ดีและไม่ควรทำในเวียดนาม. ค้นวันที่ 8 มีนาคม 2557 จาก http://www.dtn.go.th/fileupload/aecdokument/Do_Dont_vietnam
- [9] Exim Bank 2556. เก็บตกจากอาเซียน. ค้นวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2557 จาก http://www.exim.go.th/eximenews/enews_feb2013/enews_feb2013_tips.html
- [10] Learner. 2557. ประเพณีการแต่งงานเวียดนาม. ค้นวันที่ 26 มีนาคม 2557 จาก <http://www.l3nr.org>

- [11] Hanoi. 2014. Do's and Don't Vietnam.
 คำนวณที่ 14 มีนาคม 2557
 จาก <http://www.vietnamaec.net>
- [12] International Cooperation Study Center
 Thammasat University. 2557.
 สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม.
 คำนวณที่ 27 กุมภาพันธ์ 2557
 จาก <http://www.apecthai.org/apec/th>
- [13] Ocean Smile. 2557. ภาษาเวียดนาม.
 คำนวณที่ 29 มีนาคม 2557
 จาก <http://www.oceansmile.com/Vietnam/PasaVietnam.htm>
- [14] The World Bank. 2013. Vietnam.
 คำนวณที่ 3 มีนาคม 2557
 จาก <http://www.worldbank.org>

